

IN HET LAATSTE LICHT GESCHREVEN

En toen ik van het klooster in de velden ging
terwijl het licht ter kimme daalde,
wist ik dat het komen ging. En ik ging

door de wei naar het water
waar het stroomde traag van genade
(gewoon een boerensloot)

en vond aan het water een wachter,
zette mij tussen zijn wortels op steen
en zat als in een zetel huid aan huid
met schors en wachtte,

maar het was al gekomen,
het was al overal om mij heen,
ik wilde vangen maar mijn hand was te klein,
ik greep en het danste rond mijn vingertoppen,
dus schreef ik gouden lussen in de lucht

en zag
hoe alles wat leefde
zichzelf allang
in lange zwarte letters
op de aarde had geschreven.

Alexis de Roode

Uit: Stad en land. Uitgeverij Podium, Amsterdam (2008)

“het was al overal om mij heen”